

Trường Tiểu học Giang Biên thăm hỏi và tặng quà , động viên gia đình giáo viên có thân nhân là thương binh.



Trải qua hai cuộc kháng chiến chống Pháp và chống Mỹ, dân tộc Việt Nam đã khắc vào sử vàng những trang hào hùng, oanh liệt. Song bên cạnh đó, bao người con của quê hương, đất nước đã dững cảm hy sinh, cống hiến cả tuổi xanh cho mùa độc lập nở hoa kết trái.

Hơn bốn mươi năm trôi qua, kể từ khi quê hương hoàn toàn giải phóng, các anh, các chị có nghe thấy tiếng đập từ trái tim của tuổi trẻ đang hướng về các anh, các chị với lòng biết ơn vô hạn.

Chiến tranh đã qua đi, nhưng nỗi đau còn mãi trong tim những người con đất Việt, càng xúc động nghẹn ngào hơn giữa hàng triệu anh linh nằm lại nơi chiến trường ác liệt được trở về quê hương Giang Biên:

*“Anh nhập ngũ em còn thơ
Ngu ngơ sáu tuổi, bây giờ lăm hai.
Bốn tư năm đã qua rồi,*

Em không còn nhớ mặt người anh trai.
Tiễn anh đi, mẹ khóc hoài
Em thơ ngây hỏi: mẹ ơi, sao buồn?
Ôm em, mẹ nói mẹ thương,
Anh hai vào lính chiến trường đạn bom.
Em im lặng, không hỏi hơn,
Tay lau mắt mẹ ,mẹ còn con đây.
Anh đi đánh giặc đêm ngày,
Hôm nào, hết giặc anh quay về mà,
Anh dặn con tối hôm qua,
Ở nhà với mẹ với bà phải ngoan.
Khi nào anh đánh giặc tan,
Anh về anh sẽ mua ngàn búp bê .

Thế rồi anh chẳng trở về,
Mẹ thương anh , khóc mắt nhòe hàng đêm.
Trường sơn, hết núi cùng non,
Em vào thăm chốn chiến trường năm xưa.
Tìm anh trong một chiều mưa,
Rừng cao su gió vi vu thật buồn.
Thương anh dãi nắng dầm sương,
Hồn anh chắc cũng nhớ thương quê nhà.
Nhớ lời dặn của mẹ già,
Tìm anh, đón nó, về nhà nghe con.
Em vượt trăm núi ngàn non,
Đến đây cúi lạy chiêu hồn anh trai.
Nhiều năm xa cách lâu rồi,
Khôn thiêng anh hãy nghe lời của em.
Anh nằm giữa chốn rừng thiêng,
Hòa trong đất mẹ bình yên lâu rồi.
Anh còn sống mãi anh ơi,
Vang hồn sông núi đời đời ghi công.
Về đây, em thấy nhẹ lòng,
Chiêu vong anh giữa mênh mông đất trời.
Anh về với mẹ anh ơi,
Thỏa lòng Mẹ suốt một đời đợi anh.”

Cảm ơn cô **Đào Thị Lộc – tổ 1** đã viết nên những vần thơ để chúng con được cảm nhận tình cảm gia đình thiêng liêng, được đau trong nỗi đau của mất mát hy sinh, được thấy sự tàn khốc của tàn tích chiến tranh.

75 năm qua, Các cấp uỷ Đảng – Chính quyền luôn quan tâm giải quyết vấn đề liệt sĩ, gia đình liệt sĩ và công tác thương binh. Tiếp nối truyền thống đền ơn đáp nghĩa - uống nước nhớ nguồn, ngoài dịp lễ tết, hàng năm vào dịp 27-7, các ban ngành đoàn thể, các địa phương lại tổ chức thăm hỏi, tặng quà các gia đình liệt sĩ, các thương binh bệnh binh để thể hiện truyền thống, tình cảm và đạo lý “*Uống nước nhớ nguồn*”, “*Ăn quả nhớ người trồng cây*”, để đền đáp một phần nào những công lao to lớn của các anh hùng liệt sĩ, những người có công với đất nước

Nhân 75 năm ngày Thương binh liệt sĩ, BGH và giáo viên trường TH Giang Biên đến thăm hỏi các thân nhân gia đình giáo viên có bố mẹ là thương binh.

***“ Có những cái chết mãi thành bất tử
Chiến công này lịch sử dấu còn ghi
Hào khí non sông chung đúc thật diệu kỳ
Tỏa rạng để vang lừng bốn bể ”.***

Chúng ta sẽ không bao giờ quên hình ảnh xả thân vì nước của những bậc anh hùng dân tộc, những người lính hùng dũng kiên cường quyết không để giặc cướp từng tấc đất tấc vàng quê hương.

Chúng ta hãy cùng nhau kính cẩn nghiêng mình để tri ân đến linh hồn của các bậc anh hùng hào kiệt đã vì mảnh đất Việt linh thiêng mà ngã xuống, đánh đổi máu xương vì sự thống nhất, phồn vinh của dân tộc. Với đạo lý Uống nước nhớ nguồn - truyền thống quý báu của con người Việt Nam, chúng ta luôn ý thức được rằng để có được hòa bình độc lập như ngày hôm nay chính là nhờ một phần lớn công lao các thế hệ cha anh đi trước. Ngày hôm nay là ngày đặc biệt, đôi dòng tưởng nhớ đến những người con ưu tú của quê hương...

Đây là hoạt động thiết thực, ý nghĩa, thể hiện đạo lý “Uống nước nhớ nguồn” của cán bộ giáo viên nhân viên và các em học sinh trường Tiểu học Giang Biên với thế hệ thế hệ cha anh những người không tiếc hi sinh xương máu vì một nền hòa bình cho dân tộc.

Cô giáo

Vũ Thị Diệu Huyền